

[Guldberg.]

kuteret. Jeg konstaterer i hvert tilfælde, at rent praktisk — for nu at blive ved det rent konkrete — så kan man næppe forestille sig, at denne afgørelse var blevet truffet af nogen anden forsamling. Man kan så spørge, om det vil ske en anden gang eller næste gang, men lad os ikke snakke principper.

Rent praktisk er det altså denne gang i hvert tilfælde bevist, at det var en fornuftig ordning man fik. Det kunne man godt have været lidt i tvivl om inden — det har vi så-mænd alle sammen haft vores tvivl om.

Det er også godt af den grund, at det lukker op for den fælles energipolitik, som er en nødvendighed for vores samarbejde. Det fører lige over i det andet emne, som både ministeren og ordføreren for socialdemokratiet har beskæftiget sig så meget med, nemlig spørgsmålet om den økonomiske politik, vores konjunkturpolitik, vores samarbejde om disse ting. Det er nok rigtigt, at solidariteten ligesom føles mere nødvendig i Danmark, når man er i vanskeligheder, end når man ikke er det, og det kan man da godt være ærlige og indrømme. Vi ser altså overordentlig praktisk på det, og det er ganske klart — jeg er ganske enig i, hvad der er sagt her — at vi ikke kan løse de meget afgørende spørgsmål om inflation og beskæftigelse, som selvfølgelig hænger sammen, ved en dansk politik, som ikke er afstemt med de andre fællesmarkedslandes og som ikke går ind i et samarbejde og kan drøftes. Vel, lad os så lægge alle disse teoretiske diskussioner om suveræniteten og alle disse ting på hylden, for det er jo slet ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at man sætter sig ned og snakker om tingene, at man kan stemme sin politik af, og at de, der vil være med i det, må påtage sig visse fælles synspunkter og en vis solidaritet indbyrdes, som selvfølgelig er til gensidig fornøjelse — og her i dette tilfælde i hvert fald ligefrem en gensidig nødvendighed. Man behøver slet ikke at lægge det op i det ideologiske plan, som den danske debat hidtil ofte har bevæget sig i under påskud af at være mere pragmatisk end man er i andre lande.

Jeg er meget glad for de udtalelser, der kom fra hr. Erik Holst om det monetære samarbejde. Vi lægger uhyre vægt på i venstre, at vi er parat til at arbejde videre på dette felt. Grundlaget ligger selvfølgelig i den ind-

byrdes forståelse med hensyn til konjunkturpolitik og økonomisk politik, men det er meget vigtigt, at vi kan arbejde videre. Det har nok også en sammenhæng med Nord-Syd-dialogen og solidariteten på disse områder — det åbner også, det kan vi da godt se. Jeg er enig i og glad for, regeringen vil engagere sig i at forsøge at gøre hvad vi kan for at det ikke er noget, der bliver forsinket. Enhver kan forestille sig, hvor Danmark havde været henne, hvis ikke den rest af det monetære samarbejde, som den lille slange var, havde ligget der, og hvis ikke vi havde om jeg så må sige i den meget vanskelige overgangsperiode kunnet nyde godt af, at der var nogle der gerne ville opretholde en solidaritet i en situation, hvor ikke alle kunne eller ville.

Der er mange andre ting, og jeg skal kun nævne dem, men jeg synes det er vigtigt at få en lille oversigt.

Det er naturligvis meget vigtigt, hvad der er sket i den forløbne tid, og et meget væsentligt resultat er her det forhold, som man har opnået mellem Fællesskabet og en meget stor del af udviklingslandene. Der er her lagt grunden til en udviklings- og bistandspolitik, som har noget langt mere konstruktivt og noget mere ligestillet over sig. Den skal selvfølgelig udvikles videre, og også dette må jeg give tilslutning til at vi kan arbejde videre på.

Der er ikke sagt så forfærdelig meget — jeg skal heller ikke gøre det her — om regionalpolitikken, om den sociale politik og om forskningspolitikken, men jeg nævner dem bare som vigtige dele, der nu føjer sig til den landbrugspolitik, som har været noget særligt, et særligt fundament.

Jeg nævner dem også som vigtige dele, fordi der jo er lidt diskussion om, hvor meget man skal sætte ind på Fællesskabet, og hvor meget medlemslandene skal gå med til; her håber jeg vi kan følges ad i en positiv holdning — det tror jeg vi kan — en positiv holdning over for at Fællesskabet skal udvikle disse ting videre.

Jeg siger samtidig, at jeg beder regeringen om at være opmærksom på, også af hensyn til vores stilling over for andre lande og deres syn på os, at de steder hvor Fællesskabet går ind i en konstruktiv politik, f. eks. forskning og regionalpolitik, da må det ikke blive sådan, at det, der i virkeligheden sker, er, at